

delse på det selskab, som en bygning m.v. overdrages til.

Det foreslås derfor at udvide området for de tilfælde, hvor der ikke kan opnås tabsfradrag. Det foreslås at afgrænse den personkreds, der ikke kan opnå tabsfradrag, på samme måde som i afskrivningslovens § 40, stk. 5. Denne bestemmelse vedrører nedsættelse af erhververens afskrivningsgrundlag for goodwill ved handel mellem interesseforbundne parter. Efter denne bestemmelse sker der en nedsættelse, når den ene af parterne i overdragelsen på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har bestemmende indflydelse på den anden parts handlemåde.

Efter den foreslåede bestemmelse i afskrivningslovens § 21, stk. 4, der bliver § 21, stk. 5, opnås der ikke fradrag efter stk. 3 eller stk. 4, når en bygning eller installation ejet af en eller flere personer sælges til et selskab m.v., og ejerkredsen på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har bestemmende indflydelse på selskabets handlemåde. Der skabes herved skattemæssig ligestilling mellem de personer, der har bestemmende indflydelse på det selskab, som de sælger bygningen m.v. til med tab.

Bestemmende indflydelse foreligger, når sælger direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmевærdien i det købende selskab. Ved indirekte ejerskab forstås ejerskab via andre selskaber m.v., hvor den pågældende personkreds ejer mere end 50 pct. af aktiekapitalen. Salg fra et interessentskab til et selskab er omfattet, såfremt den samme kreds af personer i forhold til såvel selskabet som interessentskabet besidder mere end 50 pct. i ejerandel/kapitalandel, eller er indehaver af mere end 50 pct. af stemmerne. Det er eksempelvis tilfældet, hvis 5 interessenter i et interessentskab, hvori hver interessent ejer 20 pct., sælger bygningen til et selskab, hvor 3 af interessenterne ejer mere end 50 pct. af stemmerne. Afskæring af tabsfradrag vil ligeledes efter forslaget ske i tilfælde, hvor sælger ved fælles ledelse eller aftale har bestemmende indflydelse på det købende selskab. Det er således ikke et krav, at alle ejere af interessentskabet også ejer selskabet, men alene, at ejere, der ejer m.v. mere end 50 pct. af interessentskabet, også ejer m.v. mere end 50 pct. af selskabet. Også de ejere af interessentskabet, der ikke er ejere af selskabet, kan ikke opnå tabsfradrag, når ovennævnte betingelse i øvrigt er opfyldt.

Efter den foreslåede bestemmelse udgår reglen om, at der ikke opnås tabsfradrag, når personen i fællesskab med nærtstående ejer mere end 50 pct. af aktie-

kapitalen eller råder over mere end 50 pct. af stemmевærdien i selskabet. I de fleste tilfælde vil den foreslåede bestemmelse række videre end den gældende bestemmelse, men der kan dog forekomme tilfælde, som ville være omfattet af den gældende bestemmelse, men som ikke vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 18 og 19

Afskrivningslovens § 22, stk. 1, indeholder reglerne for fradrag, når en afskrivningsberettiget bygning eller installation nedrives.

Den foreslåede ændrede affattelse af bestemmelsen indeholder flere ændringer.

ad nedrivning af bygninger

Det følger af bestemmelsen i § 22, stk. 1, at når en afskrivningsberettiget bygning nedrives, kan der foretages et fradrag i den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori nedrivningen sker. Efter ordlyden af bestemmelsen er det en betingelse for at kunne opnå fradrag for nedrivning, at den nedrevne bygning er afskrivningsberettiget i det indkomstår, hvor nedrivningen sker. Det vil sige, at der efter ordlyden ikke kan foretages fradrag for nedrivning af en bygning, hvis den i nedrivningsåret ikke anvendes til et afskrivningsberettiget formål men kun, såfremt den anvendes til et afskrivningsberettiget formål. Ordlyden af afskrivningslovens § 22 og § 27 i den tidligere afskrivningslov svarer til hinanden.

Nedrivningsfradraget skal ses som et fremrykket tabsfradrag. Efter gældende regler indrømmes der fradrag for tab på en bygning, selvom bygningen ikke anvendes til et afskrivningsberettiget formål på salgstidspunktet. Der sker også beskatning af genvundne afskrivninger på en bygning, selvom den på salgstidspunktet ikke anvendes til et afskrivningsberettiget formål. Det findes derfor rimeligt at indrømme fradrag for nedrivning af en bygning, selvom den ikke anvendes til et afskrivningsberettiget formål på det tidspunkt, hvor nedrivningen sker.

Efter praksis i den tidligere afskrivningslov blev der indrømmet nedrivningsfradrag på en bygning, selvom den på nedrivningstidspunktet ikke blev anvendt til et afskrivningsberettiget formål. Det har ikke været hensigten med den nye afskrivningslov, at denne praksis skal ændres.

Det foreslås derfor at affatte bestemmelsen således, at der kan foretages fradrag, når en bygning, hvorpå der er afskrevet efter § 14, nedrives. Betingelserne i § 22, stk. 1, 5. pkt., skal dog være opfyldt. Disse betingelser går ud på, at nedrivningsfradrag kun kan foretages, når den skattepligtige i mindst 5 år før nedrivnin-